

29. 10. 2003

Vezměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

SOUDCE BYL ZASKOČEN - U SOUDU SE SEŠLA JINÁ SESTAVA, NEŽ SOUDCE OČEKÁVAL

Poněkud zaskočen byl 21.10.2003 olomoucký soudce JUDr. František Neplech. Nařídil na 21.10.2003 jednání o návrhu Ing. Jiřího Zendulky z Hluboček u Olomouce, který žádal o vrácení věcí, které mu byly zabaveny při domovní prohlídce v roce 1974.

K jednání se však dostavil nejen Zendulka, ale i jeho bývalí spoluodsouzení.

Poněkud zaskočen byl 21.10.2003 olomoucký soudce JUDr. František Neplech. Nařídil na 21.10.2003 jednání o návrhu Ing. Jiřího Zendulky z Hluboček u Olomouce, který žádal o vrácení věcí, které mu byly zabaveny při domovní prohlídce v roce 1974.

K jednání se však dostavil nejen Zendulka, ale i jeho bývalí spoluodsouzení Štefan Chlebovec (nar. 1925) a Miloslav Bartoš (nar. 1938) ze Šternberka s tím, že i oni předkládají své písemné návrhy na vrácení věcí, které byly ve stejném trestním stíhání zabaveny jim. A stejný návrh přednesla i Alena Horáková za svého zemřelého otce Bohumila Berana (nar. 1919).

Soudce s jejich účastí nepočítal, zato si myslel, že k řízení přijde státní zástupce. Ten se však nedostavil. Soudce Neplech si všechny navrhovatele vyslechl a poté řekl:

„Státní zástupce byl obeslán pouze k návrhu pana Zendulky. Když se státní zástupce nedostavil, mohli bychom jednat bez jeho přítomnosti. Státní zástupce však nebyl obeznámen s ostatními návrhy, a tak mi nezbývá, než jednání odročit. Soud o věci rozhodne 18. listopadu 2003.“

Fakta k případu

Dne 2. října 1974 zahájil vyšetřovatel Veřejné bezpečnosti v Olomouci trestní stíhání tehdy devětadvacetiletého Ing. Jiřího Zendulky a pěti dalších mužů, protože „zjistil, že od roku 1969 do současné doby v roce 1974 je zvýšená aktivita nepovolené státem náboženské církve ‚Svědci Jehovovi‘ v okrese Olomouc“.

Soud pak poslal 25. dubna 1975 Zendulku a jeho kolegy do vězení. O měsíc později odvolací soud rozsudek zrušil, ale ne proto, že by uznal jejich nevinu. Prezident Gustáv Husák totiž vyhlásil amnestii, která se vztahovala i na Zendulku a jeho spoluodsouzené.

Amnestie se ale nevztahovala na samizdatové náboženské publikace odňaté při domovních prohlídkách. Soud je proto zabral „ve prospěch státu“, neboť k tomu shledal „důvod obecného zájmu“.

Po listopadu 1989 se Okresní soud v Olomouci kauzou znovu zabýval a dne 17. dubna 1992 všechny zprostil obžaloby. V odůvodnění se mj. praví: „V r. 1975 církev Svědci Jehovovi nebyla opravdu uznána státem jako taková, přičemž však na straně druhé nebylo možno klásti za vinu obviněným to, že měli určité schůzky v bytech různých občanů, a že používali při svých schůzkách určité tiskoviny náboženského charakteru.“

Soud tak sice rozhodl o nevině obžalovaných, ale doposud nerozhodl o zabraných věcech.

Zendulka, jeho spoluobžalovaní Chlebovec a Bartoš a jménem svého zemřelého otce Bohumila Berana jeho dcera Alena Horáková nyní žádají, aby soud rozhodl o vrácení věcí.

